

בדרכו אמונה

במשנת מrown רשבה"ג הדך אמונה זלה"ה

טל ומטר לברכה – שז"ת עם רבייה"ק בדיני שאלת הגשמי

נכתב ע"י תלמידו המכובד הగאון רבינו קי"ט מלכני המכון

שהביא הרשב"א שהרמב"ן ז"ל היה אומר בקהל רם ההזכרה ביל' יום הראשונים כדי שידע אם הזיכיר או לא, וכי דיש לחלק ויעש בהערה לחלק בין אומרים כן לצורך עצמו שידע אם אמר כראוי, בין היכא שאינו בא רק להזכיר לאחרים.

וע"י בקונטרס הזכרוןות (שם אות כ"ג) במיל שבקש גשמי אחר החג קודם ז' מרחשון הביאו בשם מרן החזו"א דחווזר, והמעשה היה שטעה השואל ואחר שאמר ברך עליינו כדין, סבר שכבר הגיע ז' מרחשון וחזר לברך עליינו ושאל טו"מ, ואמר לו החזו"א שעלו לחוזר, כן הביא מרמ"ג עי' בדינים והנהגות (פ"ד סכ"ו) ובס' אמריו יושר חלק נזיקין (אות נ"ט).

וכ' לי רבינו זצוק"ל שסביר החזו"א שאע"פ שבתחלת אמר כראוי [ולא חזר תוכ"ד], מ"מ במה שחזר לברך עליינו ואמר שלא כראוי קלקל הכל והכל הולך אחר החיתות, וכמו בטעה ולא בקש טו"מ וחזר לברך עליינו ובקש כראוי, וצין רבינו למש"כ המלחמות סופ"ק דברכות דאמ פתח בדישכרא אין מקלקל במה שמוסיף בה דברים וכע"ז מבואר במשניב (סי' מ"ו סק"כ), וכותב מ"מ כאן גרע דבאמת הברכה הזיכיר זה, بما שחזר בשניה בתורת חובה.

...

הנוגת רבינו בהרגל לשון

היה שנים שרביבנו היה אומר צי' פעמים ו吞 טו"מ להרגל לשונו, והיה עושה זה בנסיעות לסנדקאות ומינה פרקי האצבעות לידע כמה פעמים אמר, אבל למעשה אמר שהפסיק לנוהג כן כי ראה שבמציאות אין לו הרגל לשון, וכה"ג שאלה הרגל ייל' דלא מהני וכמשי"כ בדעת נוטה (סי' קע"ה) וכן בס' להדבק (שם).

אמנם במקרה שבאליה אין חוזרין כמו ריד הגשם בזה אמר שמרג'il לשונו כי בכח' אין חשש תקלת כי בלאי'ה אין חוזר, ובספק אם הרגל לשונו יש לחזר ולהתפלל בתורת נדבה (لغשמיים בעטם שם וכ"כ באשי ישראל פכ'ג הערת קל"א וע"ש הערת קל"ו דאי"ץ שיאמר כל חצי פעמיים ברציפות).

...

הרגל לשון בשומע בעונה ובדרך שירה

כתב לי רבינו זצ"ל (ו' מרחשון אותן) דלא מהני להרגל לשונו באמירתו ו吞 טו"מ רק אם אומר בפה ולא בשומע בעונה, וכן נראה בשיעית (סי' קי"ד סט"ו) דרך בש"ץ אמר' דמצטרף מה שאומר בחזרת הש"ץ ולא אצל השומעים.

וכשאמרו לרביבנו זצ"ל שהוא מנהג בישיבה בנובחרזוק בש"ת לשורר בניגון מיוחד בו היו שרים תשעים פעמים את ברך עליינו, וכן ידוע בשם מרן הסטיפלער זצ"ל, הבית רבינו זצ"ל בחיו'ך ואמר אני לא יודע אם זה מועל, ושאלו למה לא, ואמר רבינו זצ"ל כי הם התרגלו לומר זאת בשיר ולא בתפילה, דאמירתו ו吞 טו"מ צי' פעם מהני רק כשהיה עי' הרגל לשונו, ויתכן דמה שאומר דרך שירה אינו הרגל לשון לאמרתו דרך תפילה (להדבק ח"ב עמוד קצ"ג).

ובמכתב (ח' מרחשון תשע"ו) כתוב לי רבינוumi מעתפל במבטא תימני והרגיל עצמו במבטא רגיל דמהני. והשיב (אות ב') דמי שלא התפלל ל' יום לא עקר בכך הרגל לשונו, ולענין מי שמתפלל בסדר שנדפס רך טו"מ האם מהני שלא יחוור מספק כי לי רבינו זצ"ל (ו' מרחשון תשע"ו אותן) דתלו依 ברגילותו.

טל ומטר לברכה – שז"ת עם רבייה"ק בדיני שאלת הגשמי

על"ג זקנתי מرات אלטע פורומט בת ר' נפתלי צבי ויינברג ע"ה,

לב"ע ערד"ח מרחשון תשפ"ה

בקש טו"מ קודם ז' מרחשון

כתב רבינו זצוק"ל בקונטרס הזכרוןות (סימן ח' אות פ"ב) שמעתי שר"ש גרינימן ז"ל אמר בשם מרן החזו"א זצ"ל שהאמר טו"מ משמעני עכרת עד ז' חשות חוזר, וביאר רבינו זצ"ל טעמו שאע"פ שזמן זה ראוי לגם ורך משום עולי רגלים החוזרים לבתיהם לא תיקנו לשאול בו גשמיים, כדי' בתענית כי אי', מ"מ כך נתכן מטבח התפילה ביוםים אלו, שלא לשאול בהם טל ומטר (דרך שיחה ח"ב עמוד רנ"א).

והביא רבינו שכ"ז שלא כחייב אדם וגם המשניב לא הביאו (icut לא מצאתי בחוי' אדם), ואמר רבינו זצ"ל שדברי גדולי האחוריים חייבי אדם והזרך החיים והפמי'ג והגרעעך"א שכטב המשניב שאנו נשכים אחריהם בדרך כלל, מ"מ אם לא הביא המשניב דבריהם הוא משום שאינו סובב כן.

(ועי' בביור הלכה סימן קי"ז ס"ק ב' בד"ה הצריכים למטר שכטב אם של קודם ז' מרחשון יצטרך לחזר בתורת ודאי כי לא נתכן גשם לפני פניו ז' מרחשון, ועי' בשער תשובה סי' קי' ייז' שם שלמי ציבור שאם בקש במנחה גשם לפני הלילה שמתחלים לבקש הגשם צריך לחזר ולהתפלל).

...

בקשת טו"מ במתפלל מעריב מפלג המנחה של ז' מרחשון

מי שמתפלל מעריב מפלג המנחה בז' מרחשון, השיב רבינו זצ"ל דידי'ו כמתפלל בערב ויבקש טו"מ, ואם טעה צריך לחזר (עוזרת אליעזר בראשית עמוד כ"ז), ומה שטענו שעדיין לא הגיעו אחרון שביישראל לנهر פרת.

[וזדקדו מלשון השו"ע סי' קי"ז סי' א שלגבי חוויל כי ומתחילה לשאול מטר בחוץ לארכ' בתפילה ערבית של יום ס' אחר תפופה תשרי וארץ ישראל כי מתחילה לשאול מליל ז' מרחשון, אמן עי' במחדורות פרידמאן דג'י השו"ע היה מתחילה בחויל בתקילת ערבית]

דעתי רבינו דה"ז במתפלל ערבית דר'יח מעבוד יום דקאי תפילתו על הלילה ושפיר אומר ביום ראש החדש הזה, ויתקבל תפילתו עם תפילות מעריב של ציבור ולא יזק זה לעולי רגלים, וכך איל תערוג תפילה עמוד קס'יח וע"ש שכן דעת מרן הגראי'ן קרלייך זצ"ל מובא בנתיבות ההלכה ליג' עמוד ר'יח)

...

לומר ו吞 טו"מ בקהל באמצעות שמוי"ע

נשאל רבינו זצוק"ל, אם מותר להגביה קולו באמירתו טו"מ או יעלה ויבא באמצעות שמוי"ע להזכיר הציבור, והשיב יש מקילין, (דעת נוטה תפילה סי' קמ"ו וע"ש בעורות מההיא רבינו זצ"ל בקונטרס הזכרוןות (סי' ח' אותן) שמרן החזו"א אמר דאי"ץ דרך הארץ למי שעומד באמצעות שמוי"ע שיכריז בקהל רם טו"מ להזכיר הציבור, אבל אין אישור בדבר).

ולמעשה אמר רבינו זצ"ל שהעולם מיקל בזה, וכן מובא שם תשובה שכ' המנהג להקל (אע"פ שיש מחמירין), ועי' בס' שמינו כן ראיינו (פי' סי' סט"ו), ובקו' הזכרוןות מרן החזו"א (שם) הביא רבינו זצ"ל מס' צורח החיים לתלמיד הרשב"א (עמוד ט"ו)

המשך כמה ברכות וחזר לברך עליינו

מי שכח לומר ותנו טל ומטר, ונזכר בברכת וליורושלים עירך, וחייב שצרכיך לחזור לברך עליינו וחזר, והתחילה ברך עליינו ותקע בשופר, ונזכר שהדין הוא לומר בשמעו קולינו, הורה רביינו זצוק"ל שיפסיק מיד ימישיך ולירושלים עירך דשם מקומו, ויאמר בשום תפילה כמו שלא אמר ברך עליינו (לגশמים בעתם עמוד רמ"ב).

...

שאלת טוי'ם בקייז בשמעו קולינו

שמעתי מרביינו זצ"ל,/DDOKא באומר ותנו טוי'ם בקייז בברך עליינו חזר כי מקלקל מطبع של ברכה במה שמקבש שם דבר שהוא קללה בימים אלו, אבל אם אמר בשום תפילה ותנו טוי'ם בקייז, ה"ז כמקבש קללה על חביו בשום תפילה או בשאר ברכות דעת'פ שיש לו עון בדבר, מ"מ אין נחשב קלקל המطبع של ברכה. וכן שמעתי מרשבבה"ג מרנא ראש הישיבה הגראי"ל שטינמן זצוק"ל.

ויש ראייה לדבר מבני נינהו (תענית י"ד ב' ש"ו ע"ס קי"ז ס"ב) שאמר להם רבי דאף שצרכיים גשמיין אין להם לבקש בברך עליינו בקייז רק יכולם לבקש כיחדים בשום תפילה.

דבריהם הם זכרונם – כבלות השנה לטילוקו של הגרא"מ אוזרי זצוק"ל

מתוך שהוא במעמד אדריכל הקבלת פניו רבו לרבייה"ק שנערך בשכונת נווה יעקב במעמד גודלי ישראל ורבני השכונה - סוכות תש"פ

עם שנוצע בה' הוא רק שהקב"ה מגן ישעך, גם אם יכחשו אויביך לך, אבל סוף כל סוף אתה על במוותיהם תדרוך. איך נקראים עם ומהו עם, פלא פלאות تستכלו שם בירושלים על המקומות, מהו עם נשוע בה', אומר הירושלמי, בשביל שם לעי באורייתא, זה נקרא עם נשוע בה'.

היסוד של עם נשוע בה' והקיים של עם נשוע בה' זה הלעיב באורייתא, זה שהוא ספוג תורה, מי עוד ספוג תורה? تستכלו על הבמה, זה תלמידו, זה נלמד, אין רגע בלי תורה, אין רגע, כתוב שם לעי באורייתא ונטרוי פיקודיהו, זה היה קבלת פניו רבו ברגל. באורייתא, ואיפה הנטרוי פיקודיהו, זה היה קבלת פניו רבו ברגל. אין עם שנשאר על במת הארץ, רק עם ישראל, הקב"ה משאיר אותו, הוא מגן ישעך, למה? מפני שיש לעי באורייתא מפני שיש נטרוי פיקודיהו, זה היה השיקות הישירה לכל הפחות, צריך איפה עכושו להתרכו ולקבל קובלות של לימוד התורה, של התמדה, של שקיעות בתורה, אין לנו מישחו מלמד יותר, כל המצואות הזאת יאריך ימים ויעזר לו ה' בבריאות ולעליא ובשמחה רבה, ממן שר התורה.

הוא כבוד ממן שר התורה רבים של כל ישראל, כבוד המרא דआתרא, כבוד בני הקהילות, כבוד כל בני התורה שנמצאים כאן, כבוד כל הקהל הקדוש הזה.

אנו נמצאים במעמד מיוחד מוחיד של הקבלת פניו רבו ברגל, לפי דעת הרבה מן הראשונים המצווה של הקבלת פניו רבו ברגל באח כדי למדוד מה הרבה את ההלכה והנהגות הראויות שצריך לחישול ולחזק ברגל,

מה נלמד מהרבה הגדול הזה שלו, מה נלמד מממן שר התורה, מה נלמד מגדורן הרבה שלו, אבל מה לא נלמד ממנו, **כלו לימוד!**, ולא רק, אני רוצה להסביר לנו נCKER באורה בעוז ה' יתברך אשריך ישראל מי כמו כמוך עם נשוע בהם, מגן ישעך, ואשר חרב גאותך, ויכחשו אויביך לך, ואתה על במוותיהם תדרוך, עם נשוע בה'.

מי לא נשוע בה? מה ההדגשה של עם נשוע בה? זה בשם של העם, מה פירוש כמו שיש עם ישראל יש עם נשוע בה, רובו עם נשוע בה, תראו מה קרה עם כל העמים איפה הם הפתורין..., ועם ישראל הנכח שלו לא ישקר, עם שנושע בה' אין.

נא להמשיך להעתיר בתפילה ובתחנונים ולקרוע שעריהם

לרפואת תלמידו ומקורבו של רבייה"ק ממן זצוק"ל - הרה"ג רבוי מיכאל אריה בן פרומא שטיגל שליט"א אשר נמצא במצב קשה מאד

מעמד תפילה לרפואתו בעש"ק בשעה 2 בצהרים בבית רבייה"ק ממן זצוק"ל, ולאחריו חלוקת מני מתיקה לילדיהם

ברכת מזל טוב שלוחה לידיך המבון ומגדולי מזוכי הרבים בתורת רביינו הקדוש ממן זצוק"ל - הגאון רבוי גמליאל הכהן ר宾ノビツン שליט"א מח"ס גם אני אודר, ושא"ס. לרجل אירוסי ביתו עם החתן הבה"ח צבי מרדכי חיימ בילינדר ני"ו

חזר לברך עליינו ואח"כ נזכר שכבר ביקש מעיקרא טוי'ם אם אחרי ריצה הסתפק אם אמר ותנו טוי'ם ומספק חזר בתוקף ליום שאחרי ז' מרחשון לברך עליינו, ושוב נזכר שכבר אמר מעיקרא כדין, כתוב לי רביינו זצ"ל במכtab Shimshik מברך עליינו ואילך כיוון שכבר מרצה [וכן היה לו לנוהג מלחמת ספק משא"כ בנידון מי שחזר לברך עליינו שלא כדין].

...

חזר בטיעות לשמעו קולינו

מי שכח לומר ותנו טוי'ם ונזכר אחר שמעו קולינו, וחזר לשמעו קולינו, כתוב רביינו זצ"ל, **דאף שלכתהילה יש לו לחזור לברך עליינו, מ"מ בדייעבד איינו מעכבר**, (דעת נוטה תפילה סי' קי"צ).

...

יאמר בשמעו קולינו טוי'ם לפני תחנונים

שאל רביינו זצ"ל במי שכח לומר ותנו טוי'ם בברך עליינו דיש לו תשלומי בשמעו קולינו, ורגיל לומר בקשوت בשמעו קולינו, האם יקרים הבקשות לטוי'ם ויסמיך הטוי'ם לכפי אתה שומע, והשיב **יאמר טוי'ם תחיללה**, (שאלת רב ב' ח"ב פ"י סי' יח וכי הטעם דעת'ם בא חובה וגם שמא ישכח).